

Άρειος Πάγος 853/1979, Τμ. Β'

Πηγή: Δ.Ε.Ν. 36/80 σελ. 168, ΝοΒ 28/80 σελ. 252

Περίληψη: Συνιστά εργατικόν ατύχημα ο θάνατος ναυτικού εξαφανισθέντος εκ του πλοίου που ειργάζετο κατά την διάρκειαν του πλου, είτε η τοιαύτη εν τη θαλάσση εξαφάνισις επήλθε κατά τον χρόνον της εκτελέσεως της εν τω πλοίω εργασίας είτε επήλθεν κατά τον εκτός της εργασίας χρόνον.

Απόφαση Δικαστηρίου

Εισηγητής: Ν. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

Δικηγόροι: Ι. Μιχαηλίδης, Παν. Χαρακιάδης

Κατά το άρθρον 1 του Νόμου 551/14 παρέχεται δικαίωμα αποζημιώσεως εναντίον των κυρίων των εν άρθρω 2 αναφερομένων εργασιών και επιχειρήσεων, οσάκις επήλθεν ατύχημα εκ βιαίου συμβάντος εις εργάτην ή υπάλληλον των εργασιών τούτων εν τη εκτελέσει της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής, εφ' όσον τούτο δεν προεκλήθη εκ προθέσεως παρ' αυτού. Τοιούτον δε ατύχημα, κατά την έννοιαν της διατάξεως ταύτης, συνιστά και ο θάνατος του ναυτικού, συνεπεία εξαφανίσεως του εν τη θαλάσση εκ του παρ' ω εργάζεται πλοίου κατά την διάρκειαν του πλού, είτε η τοιαύτη εν τη θαλάσση εξαφάνισις, εξ ης ο θάνατος, επήλθε κατά τον χρόνον εκτελέσεως της εν τω πλοίω εργασίας, είτε επήλθε κατά τον εκτός της εργασίας χρόνον διότι και εν τη τελευταία ταύτη περιπτώσει, το συμβάν συνδέεται μετά της εργασίας διά σχέσεως αιτίου και αποτελέσματος και θεωρείται ως εξ αφορμής αυτής επελθόν, αφού λόγω της εργασίας εδημιουργήθησαν αι διά την εκτέλεσίν του αναγκαίαι συνθήκαι της εν τω πλοίω παραμονής του ναυτικού καθ' όλην την διάρκειαν του πλού.

Εν προκειμένω, ως προκύπτει εκ της προσβαλλομένης αποφάσεως, το εκδόν αυτήν Εφετείον απέρριψε την αγωγήν των αναιρεσιόντων περί αποζημιώσεως, οφειλομένης εις αυτούς ένεκα του εξ εργασιακού ατυχήματος επελθόντος θανάτου του υιού των επί τη αιτιολογία ότι, ως απεδείχθη, ούτος, ναυτολογηθείς επί του πλοίου της αναιρεσιβλήτου ως ναύτης και υπηρετών επ' αυτού, απεβίωσε την 4.7.73 εξαφανισθείς εις την θάλασσαν κατά την διάρκειαν του πλου, παραμένονσι δε άγνωστοι αι ειδικώτεραι συνθήκαι θανάτου του και δεν υφίσταται ούτω απόδειξις ότι επήλθεν ούτος επ' ευκαιρία της προσφοράς της υπηρεσίας του εις το πλοίον (εξ αφορμής της εργασίας). Ούτως αποφηνάμενον το Εφετείον παραβίασε την διάταξιν του άρθρου 1 του Νόμου 551/14, αφού τα ως άνω γενόμενα υπ' αυτού δεκτά περιστατικά θανάτου του αναιρεσιόντος συνιστώσι βίαιον κατά την εκτέλεσιν της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής συμβάν άνευ ανάγκης ειδικωτέρας αιτιολογήσεως των συνθηκών της εν τη θαλάσση εξαφανίσεως, η δε περίπτωσις της εκ προθέσεως προκλήσεως του ατυχήματος υπό του παθόντος, ήτις κατ' εξαίρεσιν αποκλείει την ευθύνην του κυρίου της επιχειρήσεως προς αποζημίωσιν, δεν εγένετο δεκτή ως συντρέχουσα. Δέον όθεν να αναιρεθή η προσβαλλομένη απόφασις κατά τον βάσιμον περί τούτου λόγον αναιρέσεως.(1).

(1) Αναιρεί την 6437/74 Εφετείου Αθηνών και παραπέμπει εις Γ' τμήμα.